

[Aage Johansen.]

dag, at et af rigsdagen nedsat udvalg får besøg af en deputation, der ønsker at komme af med penge. Og selvom jeg til en vis grad godt forstår den højtærede ministers betænkkeligheder ved at gennemføre en sådan ordning, når der ikke indenfor ferskvandsfiskeriet og dets organisationer er enighed herom eller i hvert fald en overvejende majoritet, vil jeg alligevel gerne gøre opmærksom på, at sportsfiskerforbundets forslag til udvalget var enstemmigt, og at denne organisation tæller ca. 7 000 medlemmer, samt at Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark behandlede forslaget på en ekstraordinær generalforsamling, hvor der afgaves 75 stemmer for forslaget og 83 imod.

Det er under forhandlingerne i udvalget fra ministeriets side oplyst, at man løseligt ville anslå bruttoindtægten ved en sådan fisketegnsordning til 120 000 kr., og at administrationen ville koste ca. 50 000 kr. Selvom jeg tror, at tallet 120 000 er for lavt ansat, vil det dog sige, at der i alle tilfælde vil blive ca. 70 000 kr. til rådighed til op-hjælpning af fiskebestanden i de ferske vande. Når man ved, hvorledes fiskebestanden bliver mindre og mindre for hvert år, og at staten kun yder et tilskud på 5 000 kr. til at afhjælpe dette forhold, synes jeg, at 70 000 kr. er et relativt stort beløb til dette formål. Når man ydermere tager i betragtning, at i det forslag om fisketegn, som blev forelagt udvalget, er såvel lods- ejere som erhvervsfiskere undtaget, kan jeg ikke se rettere end, at det er et spørgsmål, man bør søge at få løst på en sådan måde, at de flest mulige bliver tilfredse, og at fiskebestanden kan blive øget.

Jeg har gerne med disse få bemærkninger villet henstille til den højtærede fiskeriminister ikke at skrinlægge tanken om en fisketegnsordning, men søge den gennemført ved først givne lejlighed.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslagene til hurtig vedtagelse i det høje ting.

Axel Christensen Da forslagene til disse tre fiskerilove er fremsat i alt væsentligt i den skikkelse, hvorom der i det tidligere udvalg er opnået enighed, kan jeg på mit partis vegne tilsige velvillig behandling af alle de tre lovforslag til gavn for dansk fiskeri.

Fiskeriministeren (Knud Rée): Jeg takker de ærede ordførere for de venlige udtalelser, de har fremsat om de tre lovforslag, som jeg havde den ære at fremsætte for det høje

ting i går. Jeg har kun nogle ganske få bemærkninger at knytte til de udtalelser, som de ærede medlemmer har fremsat.

Hvad §7, ålegårdsretten, angår, fremdraget af det ærede medlem hr. Severin Hansen, er det rigtigt nok, at der foreligger et responsum fra kammeradvokaten, og jeg vil gerne overfor det høje ting, med formandens tilladelse, citere konklusionen af kammeradvokatens responsum. Det går ud på følgende:

„Efter det anførte er det min opfattelse, at ingen af de foreslåede nye bestemmelser går ud over den lovgivningsmagt til enhver tid tilkommende beføjelse til at indføre nærmere regulerende bestemmelser for udøvelsen af næringsrettigheder eller endog af egentlige ejendomsrettigheder, og bestemmelseernes gennemførelse vil efter min mening ikke kunne begrunde noget erstatningskrav overfor statskassen fra ålegårdsejernes side.“

Jeg vil dog gerne tilføje, at dette responsum ikke kan være helt afgørende for mig. I forbindelse med behandlingen af dette spørgsmål rejser der sig en række tvivls- tilfælde — hvad den ærede ordfører også var inde på — angående fangstapparaternes indretning, afstandsbestemmelser m. v., som i hvert fald hos mig ved gennemgangen af det materiale, der har foreligget for mig, har fremkaldt en følelse af, at jeg på dette område bevæger mig på noget tynd is; og jeg vil nødig medvirke til at gennemføre en lovgivning, som jeg ikke personlig er ganske sikker på er rigtigt, navnlig ikke, når det drejer sig om ejendomsrettigheder. Jeg har derfor — om jeg må bruge det udtryk — taget anstand på dette spørgsmål, idet den af mig foreslåede § 7 er formet på en sådan måde, at den til enhver tid kan ændres uden at røre ved lovens andre bestemmelser.

Det ærede medlem hr. Jens Jensen omtalte det spørgsmål, som blev fremdraget her ved første behandling af lovforslaget, og som også har været fremme i udvalget: de økonomiske forpligtelser, som kunne påføres landbruget ved gennemførelsen af regulativbestemmelserne i ferskvandsfiskeriloven. Jeg vil herom sige, at i bestemmelserne i § 24 om regulativbestyrelserne og de opgaver, disse har, er den i stk. 2 nævnte opgave: „at søge at forbedre fiskenes mulighed for vandring gennem åmundinger og forbi kraftstationer, møller og andre hindringer“ kun tænkt som et eksempel på, hvad en regulativbestyrelse kan beskæftige sig med; og der vil ikke herved blive påført landbruget økonomiske forpligtelser.

Hvad stk. 3 angår: „at påtale forureninger,